

Sygn. akt V GC 151/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	sekr. sądowy Piotr Stolp

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 15 stycznia 2014 r. sygn. akt V GNc 2479/13/2, który utracił moc w całości.

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 326,40 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia sześć złotych czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami

od kwoty 2 704,39 zł od dnia 01.07.2013r., do dnia zapłaty,

od kwoty 622,01 zł od dnia 27.08.2013r., do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. w K. reprezentowana przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko **K. S.** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) wniosła o zasądzenie kwoty 3326,40 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2704,39 zł od dnia 01.07.2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 622,01 zł od dnia 27.08.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych i kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwana zleciła powódce wykonanie usługi transportowej, którą powódka wykonała w umówionym terminie za co wystawiła fakturę VAT (...) na kwotę 799,50 euro co w przeliczeniu na złotówki dawało kwotę 3326,40 zł w tym podatek VAT w wysokości 622,01 zł. Termin płatności kwoty bez podatku przypadał na 29.06.2013 r. Pozwana nie zapłaciła kwoty z tej faktury. W zleceniu spedycyjnym strony postanowiły, że jeżeli faktura wystawiona zostanie w walucie obcej to wartość podatku VAT na fakturze powinna zostać ustalona w walucie polskiej wg średniego kursu NBP przed dniem wystawienia faktury. Nadto podatek miał zostać doliczony po 90 dniach licząc

od daty dostarczenia pozwanej kompletu dokumentów. Powód podniósł, że wszelkie dokumenty zostały pozwanej dostarczone dnia 27 maja 2013 r. dlatego winna ona do dnia 26.08.2013 r. zapłacić powodowi podatek VAT. Dodał, że wezwanie do zapłaty okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy w Lesznie Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc 2479/13/2 dnia 15.01.2014 r. wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w **sprzeciwie** od w/w nakazu zapłaty reprezentowana przez adwokata zaskarżyła go w całości oraz wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zgłosiła zarzut naruszenia punktu M zlecenia spedycyjnego i kompensaty roszczeń. Przyznała, że strony łączyła umowa zlecenia spedycyjnego nr (...). Zarzuciła, że powód dokonał podzlecenia bowiem rzeczywistym wykonawcą zlecenia była (...) sp.j. i stało się to bez wiedzy i zgody pozwanej. Podniosła, że takie zachowanie skutkowało naliczeniem kary umownej w wysokości 3326,40 zł i nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11.12.2013 w sprawie V GNc upr 1935/13 zasądzono od powódki w tej sprawie wskazaną kwotę.

Sąd Rejonowy w Lesznie Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc 2479/13/2 postanowieniem z dnia 14.02.2014 r. przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

(odpis z KRS k.28-34, wydruk z CEIDG k.35,48)

Dnia 30.04.2013 r. pozwana zleciła powodowi transport na trasie M. T. za wynagrodzeniem w wysokości kwoty netto 650 euro (...).

W punkcie M warunków wykonania zlecenia pozwana zastrzegła, że zabronione jest powierzanie wykonania zlecenia osobom trzecim bez jej wiedzy i pisemnej zgody, a przyjęcie zlecenia celem powierzenia go do realizacji podmiotom trzecim skutkuje karą umowną w wysokości przewoźnego.

Powód dokonał podzlecenia i rzeczywistym wykonawcą zlecenia była (...) sp.j. w Kotlinie. Poza zmianą podmiotu wykonującego zlecenie pozostałe warunki umowy zostały wykonane. Transport wykonano prawidłowo.

Dnia 15.05.2013 r. powód wystawił fakturę nr (...) na kwotę brutto 799,50 euro tytułem wynagrodzenia za wykonaną usługę transportową. W fakturze termin zapłaty oznaczono jako 45 dni (29.06.2013 r.) oraz wskazano wartość podatku VAT - 622,01 zł i średni kurs euro z dnia 14.05.2013 r. – 4,1606 zł. Fakturę wraz z CMR przesłał do pozwanej, która dokumenty te odebrała dnia 27.05.2013 r..

Po otrzymaniu dokumentów transportowych pozwana nie uiściła zapłaty kwoty z faktury.

Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem dnia 11.07.2013 r.

(wezwanie do zapłaty k.27, faktura VAT k.21 ,CMR k.24-25, zlecenie spedycyjne k. 22-23, wydruk ze strony śledzenia przesyłki k.26, dokument dostawy i odbioru z tłumaczeniami k.36-46)

K. S. pozwała (...) Sp. z o.o. w K. o zapłatę kwoty 3326,40 z ustawowymi odsetkami od dnia 21.10.2013 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc upr 1935/13 dnia 11.12.2013 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem jej pozwu. Następnie (...) Sp. z o.o. w K. wywiodła sprzeciw od tegoż orzeczenia i sprawa toczy się pod sygn. V GC 55/14.

(odpis nakazu zapłaty k.55, zapisek urzędowy k.76)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia co do samej zasady i żądanej kwoty. Wypełnił zatem w tym zakresie nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaferowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czyniła tego również pozwana. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Bezspornym było, że strony łączyła umowa międzynarodowego przewozu towarów do której zastosowanie znajdowały przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z dnia 19 maja 1956 r. Umowę strony zawarły w formie pisemnej i wystawiono list przewozowy CMR. W ocenie Sądu w sposób kompleksowy uregulowała ona stosunek prawny łączący strony.

Powód nie przeczył zleceniu wykonania przewozu osobie trzeciej tj. (...) sp.j. w Kotlinie. W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby pozwana wyraziła zgodę (w umowie stron wymagana była zgoda pisemna) na wykonanie przewozu przez podmiot trzeci. Zatem wymieniony naruszył warunki umowy w punkcie M lecz mimo tego nie doszło do kompensaty zobowiązań stron.

W ocenie Sądu, w sporze o wynagrodzenie za wykonanie umowy nie jest wystarczające samo powołanie się na wierzytelność przysługującą w związku z nienależytym wykonaniem umowy. Dla skutecznej obrony konieczne jest skuteczne złożenie oświadczenia o potrąceniu wzajemnych wierzytelności zgodnie z art. 498 i nast. k.c. oraz podniesienie procesowego zarzutu potrącenia. Dopiero bowiem skuteczne potrącenie wzajemnych wierzytelności może skutkować ustaleniem, że wierzytelność o zapłatę wynagrodzenia uległa umorzeniu (art.498 § 2 k.c.). Podkreślenia przy tym wymaga, że w umowie nie przewidziano terminu zapłaty kary umownej. Jej wymagalność jest więc zależna od wcześniejszego wezwania do zapłaty (art.455 k.c.). Jednym z warunków skutecznego potrącenia jest wzajemna wymagalność wierzytelności. Pozwana nie wniosowała o przeprowadzenie żadnych dowodów wskazujących na okoliczność aby wzywała powodową spółkę do zapłaty spornej kwoty. Brak więc było wymagalności roszczenia o zapłatę kary umownej.

W tym kontekście dodać również trzeba, że podniesiony przez stronę pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut potrącenia nie mógł stanowić czynności materialnoprawnej potrącenia. Był to bowiem jedynie tzw. zarzut procesowy. Należy mieć przy tym na uwadze, że oświadczenie o potrąceniu, o którym mowa w art. 499 k.c., jest czynnością materialnoprawną powodującą - w razie wystąpienia przesłanek określonych w art. 498 § 1 k.c. - odpowiednie umorzenie wzajemnych wierzytelności, natomiast zarzut potrącenia jest czynnością procesową, polegającą na żądaniu oddalenia powództwa w całości lub w części, z powołaniem się na okoliczność, że roszczenie objęte żądaniem pozwu wygasło wskutek potrącenia. Oświadczenie o potrąceniu stanowi zatem materialnoprawną podstawę zarzutu potrącenia. Nie można przyjąć, że samo oświadczenie o potrąceniu może stanowić podstawę do wykreowania nieistniejącej wierzytelności. Jego skutkiem może być jedynie wzajemne umorzenie wierzytelności faktycznie istniejących (vide : wyrok SA w Białymstoku I A Ca 134/13 z dnia 15.05.2013 r.). Istotne przy tym jest, że pozwana przed niniejszym procesem w korespondencji stron nie złożyła materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu oraz pełnomocnik strony pozwanej legitymował się w niniejszym procesie tylko i wyłącznie pełnomocnictwem procesowym, a nie pełnomocnictwem do dokonania czynności materialnoprawnej potrącenia w imieniu pozwanej. Pełnomocnictwo procesowe z pewnością zaś nie obejmuje umocowania do dokonania czynności materialnoprawnej potrącenia. Jak wskazuje ugruntowane orzecznictwo przewidziany w art. 91 k.p.c. zakres umocowania z mocy ustawy nie uprawnia pełnomocnika procesowego do złożenia materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu (vide : wyrok SA w Poznaniu I A Ca 320/13 z dnia 21.05.2013 r.).

Ponadto zdaniem Sądu art. 483 k.c. wskazuje wyraźnie, że kara umowna stanowi quasi odszkodowanie. Zatem norma ta odwołuje się do 471 k.c. W tym kontekście nie uszło uwadze Sądu, że pozwana nie wykazała ani zaistnienia szkody, ani jej wysokości. Podkreślić przy tym trzeba, że zlecenie wykonano prawidłowo. Z art. 484 § 1 k.c. wynika zaś, że brak jakiegokolwiek szkody po stronie wierzyciela wyklucza domaganie się kary umownej (vide : wyrok SA w Katowicach I A Ca 1376/02, wyroku SN III CKN 50/2001, II CK 626/2004). Niewątpliwie zaś poza zmianą podmiotu wykonującego zlecenie pozostałe warunki umowy zostały wykonane. Transport wykonano bez zastrzeżeń ze strony pozwanej.

Wobec powyższego należało orzec jak w punkcie I sentencji wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. wedle terminu wymagalności wskazanego na spornej fakturze VAT i ustaleń stron co do terminu płatności podatku VAT.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wysokość zasądzonych kosztów opiewała na łączną kwotę 717,00 zł albowiem powód uiszczył inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 100 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wynosiły 600,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł.

Sąd podczas rozprawy dnia 26.06.2014 r. postanowił pominąć dowód z przesłuchania stron wobec ich niestawiennictwa albowiem wezwane były prawidłowo (o czym świadczą potwierdzenia odbioru k.78,80) na rozprawę pod takim rygorem.

Sąd podczas rozprawy dnia 26.06.2014 r. postanowił oddalić wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka P. Z. albowiem na tym etapie postępowania wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia i sporne zostały już wyjaśnione a przeprowadzenie tegoż dowodu zbędnie przedłużyłoby postępowanie (art.217 § 2 k.p.c., art.227 k.p.c.)